

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Stalna služba u Donjoj Stubici
Matenačka cesta 3/1

Posl.br. P-172/2020-63

U I M E R E P U B L I K E H R V T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru Stalna služba u Donjoj Stubici, po sutkinji Vesni Posavec, u pravnoj stvari tužitelja Zvonimira Marinovića, OIB:60994924451, iz Zagreba, Ulica Jurja Dalmatinca 3, zastupan po punomoćnici Ines Bojić, odvjetnici u Zagrebu, Gorjanska 29, protiv 1. tužene Nataly Suzane Anderson Marinović, iz Donje Stubice, Trg Matije Gupca 22, OIB:21968249908, protiv 2. tuženika Philipa Anthony Andersona, Halls Farm Close 12, GU212NR Woking, OIB:06400445626, i protiv 3. tužene Ane Anderson iz Halls Farm Close 12, GU 212NR Woking, OIB:06565190363, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 21. srpnja 2026. u prisutnosti pun. tužitelja i odsutnosti I., II. i III. tuženika, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji i isplate, dana 17. rujna 2026.god.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Utvrđuje se da Ugovor o darovanju sklopljen između I. tužene Nataly Suzana Anderson Marinović, OIB: 21968249908, kao darodavca te II. tuženika Phillipa Anthony Anderson, OIB: 06400445626, i III. tužene Ane Anderson, OIB: 06565190363, kao daroprimaca, sklopljen dana 23. kolovoza 2019. godine, ovjeren po javnom bilježniku Mariji Cividini iz Donje Stubice, broj ovjere:2696/2019, gubi pravni učinak u dijelu koji je potreban za ispunjenje tužiteljevog potraživanja prema I. tuženoj te se nalaže II. i III. tuženima trpjeti da se tužitelj namiri iz vrijednosti nekretnine označene kao kč.br. 72/1, Zgrada u Donjoj Stubici, Trg Matije Gupca kbr. 21-22, površine 130čhv, u naravi 23. suvlasnički dio: 5760/100000 Etažno vlasništvo (E-9), dvosobni stan na kbr. 22. na I katu desno, a koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, kupaonice, WC-a, ostave, hodnika i balkona ukupne neto korisne površine od 74,75, označen bojom višnje u elaboratu, upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Zlataru, zemljišnoknjižni odjel Donja Stubica, žk.ul.br. 1309, k.o. Donja Stubica u iznosu od 26.806,45EUR sa zakonskim zateznim kamatama kako su iste specificirane u toč. II., III. i IV. tužbenog zahtjeva i troškovima postupka.

II. Nalaže se I. tuženoj, Nataly Suzani Anderson Marinović, OIB: 21968249908, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Zvonimiru Marinoviću, OIB: 60994924451, iznos od 7.569,08 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se do 31.

srpnja 2015. godine utvrđuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećana za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, koje teku:

- na iznos od 132,11 EUR od 16. srpnja 2011. godine do isplate
- na iznos od 129,47 EUR od 16. kolovoza 2011. godine do isplate
- na iznos od 129,47 EUR od 16. rujna 2011. godine do isplate
- na iznos od 129,47 EUR od 16. listopada 2011. godine do isplate
- na iznos od 129,47 EUR od 16. studenog 2011. godine do isplate
- na iznos od 129,47 EUR od 16. prosinca 2011. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. siječnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. veljače 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. ožujka 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. travnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. svibnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. lipnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. srpnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. kolovoza 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. rujna 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. listopada 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. studenog 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. prosinca 2012. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. siječnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. veljače 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. ožujka 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. travnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. svibnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. lipnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,89 EUR od 16. srpnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,95 EUR od 16. kolovoza 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,95 EUR od 16. rujna 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,95 EUR od 16. listopada 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,95 EUR od 16. studenog 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,95 EUR od 16. prosinca 2013. godine do isplate
- na iznos od 126,95 EUR od 16. siječnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 126,05 EUR od 16. veljače 2014. godine do isplate
- na iznos od 126,05 EUR od 16. ožujka 2014. godine do isplate
- na iznos od 126,05 EUR od 16. travnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 126,05 EUR od 16. svibnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 126,05 EUR od 16. lipnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 126,05 EUR od 16. srpnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 125,11 EUR od 16. kolovoza 2014. godine do isplate
- na iznos od 125,11 EUR od 16. rujna 2014. godine do isplate

- na iznos od 125,11 EUR od 16. listopada 2014. godine do isplate
- na iznos od 125,11 EUR od 16. studenog 2014. godine do isplate
- na iznos od 125,11 EUR od 16. prosinca 2014. godine do isplate
- na iznos od 125,11 EUR od 16. siječnja 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,58 EUR od 16. veljače 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,58 EUR od 16. ožujka 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,58 EUR od 16. travnja 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,58 EUR od 16. svibnja 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,58 EUR od 16. lipnja 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,58 EUR od 16. srpnja 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,12 EUR od 16. kolovoza 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,12 EUR od 16. rujna 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,12 EUR od 16. listopada 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,12 EUR od 16. studenog 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,12 EUR od 16. prosinca 2015. godine do isplate
- na iznos od 124,12 EUR od 16. siječnja 2016. godine do isplate
- na iznos od 123,57 EUR od 16. veljače 2016. godine do isplate
- na iznos od 123,57 EUR od 16. ožujka 2016. godine do isplate
- na iznos od 123,57 EUR od 16. travnja 2016. godine do isplate
- na iznos od 123,57 EUR od 16. svibnja 2016. godine do isplate
- na iznos od 123,57 EUR od 16. lipnja 2016. godine do isplate

III. Nalaže se I. tuženj, Nataly Suzani Anderson Marinović, OIB: 21968249908, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Zvonimiru Marinoviću, OIB: 60994924451, iznos od 3.974,25 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se do 31. srpnja 2015. godine utvrđuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećana za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, koje teku:

- na iznos od 88,40 EUR od 16. srpnja 2011. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. kolovoza 2011. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. rujna 2011. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. listopada 2011. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. studenog 2011. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. prosinca 2011. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. siječnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. veljače 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. ožujka 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. travnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. svibnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. lipnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. srpnja 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. kolovoza 2012. godine do isplate

- na iznos od 88,40 EUR od 16. rujna 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. listopada 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. studenog 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. prosinca 2012. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. siječnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. veljače 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. ožujka 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. travnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. svibnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. lipnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,40 EUR od 16. srpnja 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,33 EUR od 16. kolovoza 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,33 EUR od 16. rujna 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,33 EUR od 16. listopada 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,33 EUR od 16. studenog 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,33 EUR od 16. prosinca 2013. godine do isplate
- na iznos od 88,33 EUR od 16. siječnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,22 EUR od 16. veljače 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,22 EUR od 16. ožujka 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,22 EUR od 16. travnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,22 EUR od 16. svibnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,22 EUR od 16. lipnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,22 EUR od 16. srpnja 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,13 EUR od 16. kolovoza 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,13 EUR od 16. rujna 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,13 EUR od 16. listopada 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,13 EUR od 16. studenog 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,13 EUR od 16. prosinca 2014. godine do isplate
- na iznos od 88,13 EUR od 16. siječnja 2015. godine do isplate
- na iznos od 88,09 EUR od 16. veljače 2015. godine do isplate
- na iznos od 88,08 EUR od 16. ožujka 2015. godine do isplate

IV. Nalaže se I. tuženj, Nataly Suzani Anderson Marinović, OIB: 21968249908, na temelju stjecanja bez osnove, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Zvonimiru Marinoviću, OIB: 60994924451, iznos od 15.263,12EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 11. prosinca 2012. godine do isplate po stopi koja se do 31. srpnja 2015. godine utvrđuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećana za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, koje teku:

V. Nalaže se I., II. i III. tuženima nadoknaditi tužitelju troškove ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od donošenja presude pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO, u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1.1. Tužitelj u tužbi navodi da su on i I. tužena bivši supružnici čiji brak je razveden presudom Općinskog suda u Zlataru, Stalna služba u Krapini, poslovni broj: P Ob-95/16 od 16. siječnja 2017. godine.

U braku stranaka rođeno je dvoje djece, mlt. James i mlt. Julian Marinović, te se vodi postupak radi donošenja odluke o roditeljskoj skrbi.

Tužitelj i I. tužena su za vrijeme trajanja bračne zajednice s mlt. djecom živjeli u nekretnini označenoj kao kč.br. 72/1, Zgrada u Donjoj Stubici, Trg Matije Gupca kbr. 21-22, površine 130čhv, u naravi 23. suvlasnički dio: 5760/100000 Etažno vlasništvo (E-9), dvosobni stan na kbr. 22. na I katu desno, a koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, kupaonice, WC-a, ostave, hodnika i balkona ukupne neto korisne površine od 74,75, označen bojom višnje u elaboratu, upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Zlataru, zemljišnoknjižni odjel Donja Stubica, zk.ul.br. 1309, k.o. Donja Stubica.

Pojašnjava da je predmetnu nekretninu I. tužena stekla prije sklapanja bračne zajednice i početka zajedničkog života sa tužiteljem, i to sredstvima dobivenim temeljem Ugovora o namjenskom kreditu sklopljenim sa Zagrebačkom bankom d.d. 26. listopada 2007. godine, broj ugovora: 3211288186, a koji kredit su tužitelj i I. tužena zatim zajedno otplaćivali za vrijeme trajanja bračne zajednice, točnije u periodu od 1. srpnja 2011. godine do 1. srpnja 2016. godine i to u prosječnom mjesečnom iznosu od oko 1.600,00kn mjesečno.

Tužitelj je u nastojanju da I. tuženoj kao svom bračnom drugu olakša financijsku situaciju te smatrajući kako na taj način ulaže u nekretninu koja će dugoročno predstavljati obiteljski dom stranaka, za vrijeme trajanja bračne zajednice dana 10. prosinca 2012. godine na račun tužiteljice uplatio iznos od 115.000,00kn, koja novčana sredstva predstavljaju posebnu imovinu tužitelja, a kojima je zatvoren veći broj rata predmetnog kredita i razdoblje otplate skraćeno sa prvotno ugovorenih dvadeset na sedam godina.

1.2. Nadalje, tužitelj ističe da se povrh navedene obveze po stambenom kreditu, I. tužena dodatno kreditno zadužila kod Zagrebačke banke d.d. po nenamjenskom kreditu te novčanim sredstvima dobivenim na temelju navedenog kredita uredila predmetnu nekretninu, koji kredit su zatim stranke također zajedno otplaćivale za vrijeme trajanja braka, točnije u periodu od 1. srpnja 2011. godine do 1. ožujka 2015. godine, kada je prema saznanjima tužitelja navedeni kredit otplaćen, u prosječnom mjesečnom iznosu od oko 1.300,00kn mjesečno.

Napominje se kako tužitelj nema konkretnih podataka o spomenutom kreditu te mu nije poznat niti broj ugovora niti datum kada je isti sklopljen, obzirom da je ponovno korisnik kredita tužena koja tužitelju ne želi ustupiti tražene podatke.

1.3. Nadalje, da je nakon prestanka bračne zajednice tužitelj i I. tužene u predmetnoj nekretnini nastavila stanovati i istu koristiti isključivo tužena, premda je tužitelj u predmetnu nekretninu faktično uložio značajan iznos vlastitih novčanih sredstava, a jednako tako sudjelovao i u otplati spomenutih obveza po kreditima, na koji način se I. tužena neosnovano obogatila na račun tužitelja. Tijekom postupka, tužitelj navodi da ne želi pokretati postupak za utvrđivanje bračne stečevine, već želi povrat iznosa od 115.000, kuna koje je prvotuženoj dao za vrijeme trajanja braka i koja su utrošena za otplatu namjenskog i nenamjenskog kredita.

Tužitelj je osobno pristupio u zemljišnoknjižni odjel Donja Stubica kako bi izvršio uvid u zbirku isprava za nekretninu, a kojom prilikom je utvrdio da je do prijenosa prava vlasništva i osnivanja plodouživanja za I.tuženu došlo temeljem Ugovora o darovanju sklopljenog dana 23. kolovoza 2019. godine između I. tužene kao darodavca te II. i III. tuženih kao daroprimaca, predmet kojeg je raspolaganje spornom nekretninom.

2017. godine putem punomoćnice obratio se tadašnjoj punomoćnici I. tužene s prijedlogom za sporazumnim rješenjem međusobnih imovinskih odnosa proizašlih iz bračne zajednice, na što se tužena međutim nije očitovala. Tužitelj se ponovno bezuspješno obratio tuženoj e-mailom 26. prosinca 2018. godine.

Obzirom na znanje o potraživanju tužitelja proizašla iz bračne zajednice, I.tuženica je unatoč tome odlučila besplatnim raspolaganjem učinjenim u korist svojih roditelja otuđiti nekretninu koja predstavlja njezinu jedinu imovinu, znajući da nakon učinjenog darovanja neće imati dovoljno sredstava i imovine da podmiri tražbinu tužitelja, budući da tužena nije zaposlena i nema primanja, vidljivo je da je ista postupala isključivo s ciljem nanošenja štete tužitelju kao vjerovniku. Na navedeno ukazuje i činjenica da je Ugovorom o darovanju osnovano pravo plodouživanja na navedenoj nekretnini za korist I. tužene, dakle, da ista očito ima namjeru i dalje koristiti predmetnu nekretninu, a da je ugovor o darovanju sklopljen s očitim motivom onemogućavanja tužitelja da naplati svoju tražbinu. Nakon provedenog financijskog vještačenja, tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev naveden u izreci.

2.1.U odgovoru na tužbu tuženici ne priznaju tužbeni zahtjev i odbacuju ga kao neosnovan. Navode da je prvotučena tijekom trajanja braka radila i ostvarivala veći mjesečni prihod o tužitelja, a uz to, tužitelj je svoja primanja koristio za podmirivanje svojih prije braka stvorenih dugova. Tužitelj nije ni imao posebne imovine. Dana 29.6.2011.g. (ubrzno nakon vjenčanja) prvotučena je na nagovor tužitelja podigla sa svoga računa 65.000 kuna koje mu je predala radi zatvaranja starih dugova, a navedeni iznos je bio njezina posebna imovina koju je dobila od poslodavca "Američka kuća". Otplaćivala je i kredit za vozilo koje je on koristio. Prvotučiteljica je plaćala režijske troškove. Nadalje, u vremenskom razdoblju od 1. siječnja 2017. pa do studenoga 2017.g. tužitelj je boravio u stanu prvotučene, a nije plaćao režijske troškove pa ih je morala platiti prvotučiteljica u iznosu od 8.046,98 kuna.

Prvotučenica potražuje iznos za najam stana jer je tužitelj uselio u stan 2016.g. i boravio do studenoga 2017. potražuje iznos od 4.000,00 kuna, ali sa zahtjevom za povrat ovoga iznosa, kao protutužbom ili prigovorom radi prijeboja potraživanja nije ostala do završetka glavne rasprave, iznos nije specificiran, niti iskazan u eurima kao službenoj novčanoj valuti.

2.2. Nadalje, tuženici navode, da su prilikom kupnje stana u Donjoj Stubici 2007.g., roditelji prvotučene uplatili prvotučenoj 40.000,00 eura koji je dan za kupnju stana.

Roditelji prvotužene su imali namjeru da stan glasi na njih, ali kako je u njemu stanovala prvotužena, formalni kupac stana bila je ona. I kada je prvotužena darovala stan roditeljima 2019.g. učinila je to provodeći stvarnu volju roditelja, a da je tužena željela raspolagati sa stanom u bilo kakvoj drugoj namjeri, mogla ga je prodati trećim osobama. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev.

Tijekom postupka istaknut je prigovor zastare potraživanja, jer je tužba podnijeta nakon roka od 3 godine. Nadalje, tuženici iznose da je tužbeni zahtjev zbog pobijanja dužnikovih pravnih radnji neosnovan, jer činjenice (postojao je brak) ukazuju da je potrebno najprije utvrditi bračnu stečevinu, a što tužitelj ne želi i tužbu je stoga potrebno odbaciti i stoga što tužitelj pokušava spojiti dva pravna temelja i želi nanijeti štetu tuženicama. Nadalje, osporava se tužbeni zahtjev radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji (list 326-328) jer nisu kumulativno ispunjene sve zakonske pretpostavke iz čl. 66. ZOO-a: dospjelost vjerovnikove tražbine, pravna radnja dužnika, oštećenje vjerovnika i nesposobnost dužnika za plaćanje, a tužitelj nije ni dokazao da je 1. tužena nesposobna za plaćanje, a kao tužitelj dužan je isto dokazati.

3. Tijekom dokaznog postupka, ispitane su stranke radi utvrđivanja činjeničnog stanja (list 499-503), provedeno je financijsko vještačenje (list 602-610) i proveden je uvid u isprave u spisu: promet po tekućem računu 1.tuženice (list 58-198) i promet po žiro-računu (200-202), promet tužitelja (list 391-483), potvrde Porezne uprave o visini dohotka 1.tuženice (list 352-365), Ugovor o namjenskom kreditu (list 14-20), Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu (list 385-388), Ugovor o darovanju nekretnina (list 30-32) i Presudu o razvodu braka (10-13), izlist Zagrebačke banke o otplati oba kredita (list 555-590).

4. Sud je odbacio prigovor tuženika o zastari potraživanja. Na predmet potraživanja u ovome postupku primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina (čl. 225 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 28/18,dalje:ZOO), a između bračnih drugova (za vrijeme braka), zastara ne teče-čl-235.ZOO-a. Tužba je podnijeta 3.6.2020, a brak je prestao 16.1.2017.g.

5. U svojem iskazu, tužitelj je opisao da je u prosincu 2012. iznos od 115.000,00 kuna uplatio 1.tuženoj kao svojoj supruzi za otplatu kredita za stan, jer se nekako smatralo da je stan zajednički, iako je točno da ga je 1.tuženica kupila prije njihovog poznanstva. Životne troškove u braku snosili su zajednički, po dva puta uplatio je po 25.000,00 kuna na tekući račun sada bivše supruge, a ne može se sjetiti u koje konkretne svrhe. Prije braka nije imao većih dugovanja, možda prekoračenja na bankovnom računu. Dana 9.12.2013. dobili su blizance, bio je na porodiljnom dopustu dvije godine sa znatno nižom plaćom. Bio je kao i danas zaposlen u Ministarstvu financija, na službeničko-voditeljskom radnom mjestu s pripadajućom plaćom, a imao je i neka dodatna primanja. Kredit za automobil je sam otplaćivao, a supruzi je uplaćena cijena od 17.000,00 kuna od prodaje auta u 2016.g. U studenom 2017.g. je izašao iz stana i odselio u stan u Zagrebu koji je netom prije bio kupio. Nije mu poznato da su roditelji supruge davali novac istoj. Supruga je bila u 2011.g. zaposlena u jednoj tvrtki u Rijeci, radila povremeno, a od 2012.g. u Zagrebu.

1.tuženica Nataly Suzana Anderson Marinović je izjavila da je neposredno prije vjenčanja s tužiteljem u 2011.g. dobila od bivšeg poslodavca Američke kuće d.o.o.

isplatu od 65.000,00 kuna što je vidljivo na ispisu njezinog tekućeg računa, a na prijedlog supruga, isti novac dala mu je na ruke da bi on podmirio svoja dugovanja po dvjema kreditnim karticama. Stoga ona taj novac nije iskoristila za (ubrzanu) otplatu stambenog kredita, ali joj je obećao dati novac koji dobije iz radnog spora. Navodi da je ona snosila većinu zajedničkih troškova u braku, zbog boljih mjesečnih primanja, jer je bila gotovo neprekinuto u radnom odnosu ili radila honorarno (Američka kuća-prije braka, od 2010. tvrtka Intec u Rijeci, od 2011-2013- tvrtka u Zagrebu, a od tada u Hrvatskom telekomu do 2016.g)., a u vrijeme ispitivanja zaposlena u Velikoj Britaniji –tvrtka Tpx impact). Roditelji su joj uplatili 25.000,00 eura u 2007.g. za kupnju predmetnog stana koji je tada kupila, a pomagali su financijski i dalje. Stambeni kredit iz 2007.g. koji je dignula radi kupnje stana i potom nenamjenski kredit iz 2012.g. otplaćivala je sama. Od sada bivšeg supruga dobila je značajniju potporu krajem 2012.g. kada joj je uplatio 115.000,00 kuna, koji je iskoristila za otplatu stambenog kredita, ali je to ustvari bio povrat ranije mu pozajmljenih novaca. Tužitelj je uselio u njezin stan 2010.g i stanovao do 2017.g. Stan danas glasi na roditelje koji imaju prebivalište u Velikoj Britaniji, a u vrijeme kupnje, kao stranci nisu mogli imati u vlasništvu nekretninu u Hrvatskoj.

3.tuženica Ana Anderson je izjavila da su ona i suprug dali 17.000,00 engleskih funti odnosno 24.800,00 eura u 2007.g. svojoj kćeri ovdje tuženici, ali su i kasnije financijski pomagali kćeri dok je bila u braku, a posebice kad je bila nezaposlena. Platili su i karte za put u Englesku svim članovima kćerine obitelji, koja je kod njih boravila tri mjeseca.

2.tuženik se nije odazvao na poziv za ispitivanje.

6. Po dokaznim prijedlozima stranaka, u spis su pribavljene isprave koje se odnose na financijsko stanje tužitelja i 1.tuženice za vrijeme braka koji je trajao od 24.6.2011. do 16.1.2017., provedeno je i financijsko vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku Zrinku Ručeviću koji je dobio nalog suda po prijedlogu tužitelja odnosno da izračuna :

- ukupno plaćeni iznos po Ugovoru o namjenskom kreditu od 26.10.2007., umanjeno za uplatu Tužitelja od 115.000,00 kuna od 11.prosinca 2012. te
- u kupno plaćeni iznos po ugovoru o nenamjenskom kreditu od 18.2.2008., a sve u razdoblju od 1.srpnja 2011. do 1. srpnja 2016.g., te da izračuna polovicu uplaćenog iznosa i tijek zakonskih zateznih kamata. Vještak je izračunao da je u zadanom razdoblju po prvome ugovoru (iz 2007.9 otplaćeno ukupno 15.138,10 eura, a po drugome ugovoru ukupno 7.948,48 eura, te ove iznose prepolovio sukladno zadatku. Stranke nisu prigovarale matematičkom izračunu vještaka. Tužitelj je potom specificirao tužbeni zahtjev, postavljen na isplatu polovice uplata za oba kredita i o povratu stečenog bez osnove iznosa od 15.263,12 eura (115.000,00 kuna).

7. Tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan je u cijelosti.

8. Nesporo je da su tužitelj i 1. tuženica bili u braku od 24.6.2011. do 16.1.2017.g. Isti su imali prijavljeno prebivalište na adresi Donja Stubica, Trg M. Gupca 22 odnosno stanovali su u stanu u Donjoj Stubici , koji je 2007. kupila 1.tuženica i koji je do 2019.g. bio njezino vlasništvo. Iz uvida u dokumentaciju koja prileži spisu, a i iz izjava stranaka, razvidno je da su oba supružnika imala relativno stabilna mjesečna

primanja, vidljive su 2-3 uplate na račun 1. tuženice od strane tužitelj kao dar u iznosu prosječno cca 1.500,00 eura, a isto tako vidljivo je da je ista otplaćivala oba kredita i podmirivala redovno dio režijskih troškova (potrošnja vode, pričuva, odvoz smeća) .

9. Tužitelj nije podnio tužbu ni vodio postupak za utvrđenje i podjelu bračne stečevine, već je zatražio isplatu polovice otplate po oba kredita koja je podigla i otplaćivala 1.tužiteljica te povrat stečenog bez osnove iznosa od 115.000,00 kuna. U svom očitovanju na Nalaz i mišljenje vještaka odnosno u podnesku kojim su se tuženici obratili sudu umjesto sudjelovanja na glavnoj raspravi dana 21. srpnja 2026., neizravno se protive preinaci tužbenog zahtjeva jer tužitelj potražuje povrat stečenog bez osnove, navodeći da je uplata tužitelja od 115.000.00 kuna bila zapravo povrat ranije pozajmice 1.užiteljice te da ne postoji pravna osnova za isplatu nijednog zatraženog iznosa pozivajući se na dokaze koji već prileže spisu.

10. Sud je dokaze ocjenjivao zasebno i u njihovoj ukupnosti savjesnom i slobodnom ocjenom primjenjujući postulat da je tužitelj dužan dokazati osnovanost tužbenog zahtjeva.

11. Sud ne nalazi pravnu osnovu za povrat polovice otplate po Ugovoru o namjenskom kreditu od 26. listopada 2007.g. i po Ugovoru o nenamjenskom kreditu od 18.2.2008.g. jer je oba ugovora o kreditu sklopila tuženica Nataly Suzana Anderson prije sklapanja braka s tužiteljem (u 2011.g.). Nadalje, iz izlista otplate koji je dostavila Zagrebačka banka u spis radi vještačenja, razvidno je da je sve obroke plaćala 1.tuženica za vrijeme trajanja braka.

12. Nesporna je uplata na tekući račun 1.tuženice od strane tužitelja, tada supruga, u iznosu od 115. 000,00 kuna/15.263,12 eura i koji iznos je ista uplatila na ime otplate namjenskog kredita. Međutim, tužitelj nije dokazao da je ovaj iznos 1.tuženica stekla bez osnove. Tada su bili supružnici, tuženica navodi da je isto bio povrat njezine pozajmice, a tužitelj je prilikom uplate isto označio kao dar. Obzirom na imovno stanje tužitelja, ne može se smatrati ovaj iznos čiji je ekvivalent 15.263.12 eura, darom nerazmjerne vrijednosti supruzi. Činjenica jest da je tužitelj od 2010.g. do 2017.g. stanovao u stambenom prostoru za kupnju kojeg je tužiteljica podigla i otplaćivala kredit.

Čl. 1111. ZOO-a propisuje:" Kad dio imovine na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. ", a čl. 1114. ZOO-a glasi: "Ne može se zahtijevati povrat onoga što je dano ili učinjeno na ime ispunjenja neke naravne ili moralne obveze." Sud smatra, iz naprijed navedenih razloga, da je u ovome predmetu, potrebno primijeniti odredbu čl. 1114. ZOO-a.

13. Slijedom navedenog, odbijen je i tužbeni zahtjev pod točkom I. koji se temelji na pravnom institutu pobijanje dužnikovih pravnih radnji čl. 66.-71. ZOO-a, odnosno zahtjev tužitelja da Ugovor o darovanju sklopljen između 1., 2. i 3. tuženika gubi pravni učinak u dijelu koji je potreban za ispunjenje tužiteljevog potraživanja, prvenstveno stoga što tužiteljevo potraživanje nije utvrđeno.

14. Tuženici su uspjeli u sporu, ali nisu zatražili naknadu troškova postupka, tako da o istome nije odlučivano.

15. Slijedom iznjetoga, odlučeno je kao u izreci.

U Donjoj Stubici 17. rujna 2026.

Sutkinja

Vesna Posavec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba koja se podnosi ovom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude, a o istoj odlučuje Županijski sud.

Dna:

1. pun. tužitelja
2. I, II i III tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-4d07b**

Kontrolni broj: **09f0b-79d57-0953a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.